

**بیانیه شهزاده امین آغا خان در کنفرانس فراهم سازی فضای مناسب
در کابل- افغانستان
4 جون 2007**

بسم الله الرحمن الرحيم

جلالتمآب رئیس جمهور حامد کرزی،
عالیقدر آغا خان،
عالیجنابان،
مهمانان گرامی
خانم ها و آغایان

برای من خیلی خوش آیند است تا شمارا به کنفرانس فراهم سازی فضای مناسب خوش آمدید بگویم.

در واقع این دومین کنفرانس فراهم سازی فضای مناسب است که شبکه آغا خان برای انکشاف مسئولیت برگذاری آن را به عهده داشته است. کنفرانس اول در نایروبی مرکز کینیا در اخیر سال 1986 دایر گردید. در آن زمان افریقای شرقی با مسایلی مواجه بود که امروز این کشور به آن مواجه است: خودداری بخش خصوصی از سرمایه گذاری بزرگ در مناطقی که تصور وجود خطر بالا در آن می رفت؛ مشکلات بخش خصوصی محلی به خاطر گرد آوری منابع و سرمایه کافی که بتوان به اعتبار آن قرضه گرفت و نا توانی تجار خصوصی از درک منطق داشتن سرمایه زیاد که به خاطر معطلی ها، نبود قوانین مناسب و موجودیت سطوح مختلف تصمیمگیری برای صدور جواز فعالیت به آن نیاز است. این مشکلات در آن وقت در اثر نبود قوانین محلی مالی سرمایه که خاصاً به هدف تشویق سرمایه گذاری و فعالیت مشبثین خصوصی باید تدوین می گردید، بدتر گردیده بود.

اما در افریقای شرقی در آن زمان، مانند امروز در اینجا، دولت این اصل عمومی را به خوبی درک کرده بود، که این به منفعت ملی است اگر بخش خصوصی این اطمینان را حاصل نماید که در برابر سرمایه گذاری خود منفعت مناسب را در مدت مناسب بدست می آورد.

این گفته درست است که در کنفرانس 1986 در کینیا برای بار اول بود که حکومت، بزنس و جامعه مدنی در یک جلسه تبادل نظر سه جانبه شرکت نموده بودند تا موضوعات مورد نظر را به بررسی گرفته و شناسایی نمایند و برای حل آنها پاسخ مشترک ارائه بدارند.

این کنفرانس فراهم سازی فضای مناسب از بیانیه جلالتمآب کریم آغا خان که در کنفرانس افغانستان در لندن در ماه جنوری 2006 ایراد فرمود، ریشه می گیرد.

به نظر من توجه اصلی این کنفرانس این است که بخش خصوصی، داخلی و خارجی، که دربرگیرنده بزنس و تشکیلات غیر انتفاعی خصوصی (جامعه مدنی) هر دو می گرد، چه کاری

در جهت تسریع و بهبود انکشاف اقتصادی و اجتماعی در این کشور انجام داده می‌توانند. به صورت خاص، این که چطور می‌توان زمینه اشتغال را ایجاد کرد و چگونه کیفیت اجتماعی و اقتصادی زندگی مردم عادی، چه آنهایی که در شهر زندگی می‌کنند و یا در روستاها، را بهبود بخشید. اکنون از اواخر سال 2001 پنج سال می‌گذرد، یقیناً پیشرفت‌های قابل ملاحظه و در خور ستایش در بخش‌های مختلف در کشور صورت گرفته است: انتخابات برگزار گردید، ساختارهای عمومی به صورت تدریجی بازسازی شده یا ایجاد می‌شوند و در مورد پیمان افغانستان توجه صورت گرفته و تلاش می‌شود تا با مشکلات خاص مقابله صورت گرفته و برای آنها راه حل جستجو گردد.

بلی، کار زیادی از طرف حکومت صورت گرفته است، اما به خاطر اینکه در زندگی مردم تغییر مثبت پدید آمده و اعتماد آنها به آینده ایجاد شده و نیرو مند گردد، باید کارهای زیاد در جهت بر آورده شدن خواست‌های مشروع شهروندان صورت بگیرد. به باور من در این وقت به شناسایی و کارگیری یک سلسله اقدامات عملی نیاز فوری وجود دارد.

کار زیادی برای برگزاری این کنفرانس صورت گرفته است. می‌خواهم از همه آنهایی که در این پروسه نسبتاً طولانی دخیل بوده اند تشکر نمایم. تعداد زیادی در آمادگی برای برگزاری این کنفرانس سهم داشته‌اند که شامل حکومت افغانستان، شبکه انکشافی آغا خان، بانک جهانی، یو ان دی پی، بانک انکشاف آسیایی و همچنین بزنس‌ها، سازمان‌های جامعه مدنی و جامعه بین‌المللی می‌گردد. از همه آنهایی که در زمینه همکاری نموده‌اند تشکر می‌کنم. نوشتن مضامین تحلیلی و مطالعه قضایا خاص تمویل شد و مطالعات تحقیقی تکمیل گردید؛ متخصصین بین‌المللی در کار دخالت داده شدند و مشوره‌های وسیع با بزنس و جامعه مدنی در سر تا سر افغانستان از کابل گرفته تا جلال‌آباد، از هرات گرفته تا مزار شریف و مناطق دیگر، صورت گرفت. حتی افغان‌های مقیم خارج در کشورهایی چون کانادا و جرمنی در این پروسه دخیل بوده‌اند. امروز در اینجا نمایندگان حکومت، شورای ملی، بزنس و جامعه مدنی، داخلی و خارجی هر دو، و جامعه بین‌المللی گرد هم آمده‌اند.

اجندای انکشافی افغانستان به دلایل تاریخی و همچنین به خاطر شرایط بعد از جنگ پیچیده است. اینکه چطور می‌توان از امکانات بالقوه بشری افغانستان بهترین استفاده را برد، منابع مادی را ایجاد کرد و یک قاعده محکم و وسیع اقتصادی-اجتماعی را به وجود آورد، اهداف کلی موضوع این کنفرانس را تشکیل می‌دهد. پیچیدگی‌ها موجود با اتهامات و انتقادات مکرر که در ساحات امنیت، فساد و قاچاق مواد مخدر صورت می‌گیرد، از میان نخواهد رفت.

تجارب شبکه آغا خان برای انکشاف به ما آموخته است که انکشاف یک پدیده به هم مرتبط است و کار در این رابطه و عملی کردن آن باید در یک چوکات پیوسته به هم که همزمان در برگیرنده ضرورت‌های مادی، اجتماعی، فرهنگی و آروز مندی‌های شهروندان باشد، صورت بگیرد. کار، صحت خوب، دانش و دستیابی به دانش، امنیت، ایمان و زندگی معنوی، هنر، و محیط زیست طبیعی خوش آیند و ثبات، فعالیت‌های فزاینده همه با هم یکجا عمل نموده تا زندگی‌ای پرمایه و قناعت بخش را فراهم آورند.

من به صورت خاص به انکشاف چیزی که آنرا فعالیت های اقتصادی سطح متوسط می نامم اهمیت زیاد قایل هستم و آن عبارت است از ایجاد و توسعه سریع فعالیت های اقتصادی کوچک و درمیانه. این کار پر مخاطره است، اما به نیروی کار زیاد نیاز داشته و جوابگوی بازار بوده و یک کار ابتکاری می باشد. چنین فعالیت های اقتصادی به روحیه تشبثات اقتصادی فردی پاسخ گفته و از سویی به آن تحرک می بخشد. این کار از عناصر عمده انکشاف اقتصادی ملی می باشد.

امید وارم که این کنفرانس به حیث یک کتلست (تسریع کننده) عمل نموده و زمینه را برای برداشتن قدم های اساسی از سوی تمام شرکت کنندگان در این ابتکار مساعد سازد. ما به عقل جمعی خود می دانیم که مشکلات کدام اند. چالش در برابر ما این است که اکنون ما باید در تعیین و حل عملی این مسایل طی یک مدت معین با هم توافق نمائیم. امید وارم که این کنفرانس اقدامات عملی را مشخص نموده و یک نقشه راه را ترسیم نماید که در آن مسئولیت طرف هایی که باید در یک جدول زمانبندی شده به آن عمل کنند، مشخص گردد. من به این باورم که این کار طریق نهادینه سازی مذاکره و گفتگو میان حکومت و بخش خصوصی را نشان می دهد.

می خواهم گفته های خود را با ابراز امتنان مجدد از حکومت افغانستان به خاطر میزبانی از این ابتکار و به خاطر مهمان نوازی گرمی که نشان داده و از اشتراک کنندگان حاضر به خاطر سهمگیری فعال شان در بحث ها طی دو روز دیگر و از متفکرین خلاق، عملی کنندگان با تجربه و تصمیم گیرندگان، که شکل قدم های بعدی را تعیین نموده و امکانات و مسئولیت های تطبیق برنامه ها را مشخص خواهند کرد، به پایان ببرم.

تشکر از شما.